

vedkommende at søge gennemført oplysningskampagner med henblik på forståelsen af betydningen af en hensynsfuld optræden i naturen.

Udvalget har taget ministerens tilsagn til efterretning. Det samme gælder ministerens udtalelse om, at skove af særlig zoologisk, botanisk eller anden interesse som hidtil vil kunne lukkes efter fredningsnævnets bestemmelse. Hvis særlig akutte forhold skulle gøre sig gældende, vil en lukning kunne gennemføres samtidig med lovens ikrafttræden, jfr. ændringsforslag nr. 28.

Udvalget kan endvidere tilslutte sig, at der som et led i en større hensyntagen til skovejerne gennemføres det som nr. 14 anførte ændringsforslag, hvorefter skovejere fremtidig skal indkaldes og have lejlighed til at udtale sig i sager om dispensationer fra skovbyggelinjen. Skovejere vil ofte have interesse i en medindflydelse på byggeri i nærheden af skovene dels på grund af den almindelige slitage på skoven, der kan fremkomme fra naboernes side, dels og især i tilfælde, hvor det pågældende byggeri tilsigter at udnytte skovens rekreative muligheder, hvilket bl. a. forekommer ved etablering af campingpladser og restauranter. Disse vil på den anden side i en række tilfælde være af betydning for publikum. Det har været drøftet, om det offentlige burde bekoste sådanne anlæg, men under hensyn til den økonomiske betydning, de kan få for vedkommende skovejer, finder man, at etableringen principielt må overlades til det private initiativ. Hvis der bliver tale om installationer udelukkende til brug for offentligheden, vil et tilskud fra ministeriet kunne overvejes.

Med hensyn til § 56 har udvalget taget ministerens udtalelse om, at det lovteknisk ville være uheldigt i lovteksten at medtage de i bemærkningerne nævnte ikke udtømmende eksempler på udyrkede arealer, til efterretning.

Udvalget kan endvidere tiltræde ministerens udtalelse om, at en forsvarlig hegning som omtalt i § 56, stk. 2, må kræve et hegn, der er egnet til, men ikke behøver at opfylde et hegns funktioner også i andre henseender end til at holde mennesker borte.

Endvidere har udvalget bemærket sig, at ministeren med henblik på varetagelsen

af de ornitologiske interesser i landskabet, herunder også på udyrkede arealer, har et samarbejde med Dansk ornithologisk Forening om udarbejdelsen af en oversigt over de vigtigere fuglelokaliteter. Ministeren påregner, at der inden for en årrække ved særlige bestemmelser, evt. om ordninger af reservatagtig karakter, vil blive tilvejebragt sikringer af en række af de således udpegede lokaliteter ikke mindst for de kolonirugende fugle. I det omfang, det herudover skulle vise sig hensigtsmæssigt med særlige bestemmelser til beskyttelse af visse lokaliteter — f. eks. småholme hvor der findes dyr — i forbindelse med gennemførelsen af § 56, anfører ministeren, at fredningsnævnet i overensstemmelse med § 56, stk. 2, 2. punktum, vil kunne dispensere fra lovens almindelige ordning.

Ministeren har over for udvalget udtalt, at man regner med, at forurening og slitage på de udyrkede arealer kun vil blive af ubetydeligt omfang. Såfremt der alligevel skulle vise sig gener, vil ministeren søge de eventuelle problemer løst, når genernes omfang kan gøres op. Udvalget er enig i, at forureningsproblemerne må følges nøje.

Udvalget kan med udgangspunkt i ministerens redegørelser tilslutte sig, at ministeren optager forhandlinger med vejmyndighederne om bevaring af de fra gammel tid eksisterende stier, herunder kirkestier og skolestier.

I forbindelse med udvalgets drøftelser om det rimelige i, at fredningsmyndighederne orienteres, når landbrugspligten for en ejendom ophæves, kan man tilslutte sig, at en udvikling af samarbejdet med landbrugsministeriet i sager om ophævelse af landbrugspligten vil være gavnlig, og at ministeren tager spørgsmålet om dette samarbejde op over for landbrugsministeren.

Med hensyn til de processuelle spørgsmål har udvalget bl. a. beskæftiget sig med spørgsmålet om en sikring af, at frednings-sagerne ekspederes inden for en rimelig tid.

Ministeren har redegjort for de forskellige årsager til, at en række fredningssager har trukket ud i længere tid. Bl. a. på baggrund af fredningsnævnens særlige struktur vil det ikke være realistisk at indføje bestemte tidsfrister for sagernes behandling. Ministeren har imidlertid peget på en række